

Selvhjelpen: Hvor penger og åndelighet møtes



VHET OG TJENESTE: AA
OG TJENESTE: AA-
NESTE: AA-ENH
AA-ENHET
IHET

Ansvarlighetserklæringen



Jeg er ansvarlig...
Når hvem som helst,
hvor som helst,
ber om hjelp,
ønsker jeg at AAs hånd
alltid må være der.
Og for det er jeg ansvarlig.

Enhetserklæringen

Dette skylder vi AAs fremtid:
Å sette vår felles velferd først.
Å holde vårt fellesskap samlet.
For våre liv avhenger av enhet i AA,
og livene til dem som kommer etter.

© 2012 Alcoholics Anonymous World Services, Inc.
All rights reserved.

Reproduced with the permission of
Alcoholics Anonymous World Services, Inc.

© 2012 Alcoholics Anonymous World Services, Inc.
Alle rettigheter er forbeholdt.

Gjengitt med tillatelse av Alcoholics Anonymous
World Services, Inc.

«Self-support: Where money and spirituality mix»
Ny oversettelse 2014

Selvhjelpen: Hvor penger og åndelighet møtes

AA-gruppene bør klare seg fullt ut med sine egne medlemmers frivillige bidrag. Vi mener at hver gruppe snart bør klare dette. Alle offentlige innsamlinger eller fonds som bruker AA-navnet, er meget farlige, enten det gjelder grupper, klubber, sykehus eller andre utenforstående organer. Å motta store gaver fra hvem som helst, eller bidrag som er knyttet til forpliktelser, er uklokt. Vi ser også med dyp bekymring på de AA-kassene som i tillegg til fornuftige reserver, fortsetter å samle til ikke nærmere bestemte AA-formål. Erfaring har ofte gitt oss advarsel om at intet så sikkert kan ødelegge vår åndelige arv som ørkesløs strid om eiendom, penger og makt.

– Tradisjon syv (den lange formen)

Selvhjelpen:

Hvor penger og åndelighet møtes

«Første gang jeg skulle snakke om penger på et intergruppemøte, jeg var da kasserer i min region, ropte en mann bak i salen: 'Hvorfor i alle dager snakker du alltid om penger når dette er et åndelig program?' Jeg ble satt ut fordi jeg ikke visste hva jeg skulle svare.»

Helt fra starten har AA alltid hatt utgifter, enten det gjelder penger til en kaffe eller leie av møtelokale. I den første tiden ble disse kostnadene ofte betalt av enkeltmedlemmer eller av ikke-alkoholikervener, som for eksempel åpnet sine hjem for AA-møter. Etter som AA vokste ble utgiftene større og kunne ikke lenger dekkes av sjenerøse venner og medlemmer. Behovet for inntekter ble mer og mer tydelig.

Bill W., en av AAs medgrunnleggere, og noen av de andre tidlige AA-medlemmene, antok at den eneste muligheten for Fellesskapet å overleve på, var å søke om økonomiske bidrag fra hjelpsomme institusjoner eller enkeltpersoner utenfor AA. Man tenkte seg at rike fond og sjenerøse finansinstitusjoner etter hvert skulle forsyne Fellesskapet med de midlene som trengtes for dette viktige arbeidet med å bringe budskapet videre. Dette innbefattet, ifølge de tidlige AA-medlemmenes visjoner, å bekoste en armé av lønnede pionerer, finansiere en kjede av AA-sykehus og bygge bibliotek med bøker som pionerene helt sikkert skulle skrive.

En mulig velgjører, som ble kontaktet av tidlige AA-medlemmer som ønsket finansiell støtte, hjalp i stedet til med å legge grunnlaget for AAs tradisjon om selvhjelp: «Jeg er redd for at penger kommer til å ødelegge denne ideen,» sa John D. Rockefeller Jr., samtidig som han ga moralsk støtte til det ferske Fellesskapet.

Denne uttalelsen markerte et vendepunkt i AAs historie. Etter hvert som betydningen av det Mr. Rockefeller hadde sagt sank inn, begynte AA-medlemmene å innse sannheten i det gamle ordtaket: «Den som betaler spillemannen får også bestemme melodien.» Slik slo frøet til syvende tradisjon rot.

«Vi kan ikke være knuslete»

Da vi innså at AA måtte avstå fra bidrag utenfra for at vi skulle beholde vår selvstendighet og uavhengighet, kom også forståelsen for at de pengene som var nødvendig for at AA skulle overleve måtte komme fra det enkelte AA-medlem og fra gruppene. Bill W. uttrykte det slik i 1957: «Vår åndelige livsstil kan reddes for fremtidige generasjoner om vi, som Fellesskap, kan motstå fristelsen til å ta imot penger fra verden utenfor. Men dette medfører et ansvar som hvert medlem bør forstå; vi kan ikke være knuslete når hatten går rundt. Grupper, regioner og AA som helhet kan ikke fungere om ikke våre tjenester er tilstrekkelige og regningene blir betalt. Når vi blir tilbudt, men motstår fristelsen til å ta imot store penge-gaver, gjør vi det kun av forsiktighet. Hvis vi er sjenerøse med å legge penger i hatten, viser vi takknemlighet for edruskap vår. Pengene i hatten blir et symbol på at vi gjerne deler det vi har funnet med dem som fortsatt lider.»

(fra *The Language of the Heart*, s. 221)

Hvor penger og åndelighet møtes

«Selvhjelpen begynner med meg, fordi jeg er en del av oss – gruppen. Vi betaler vår husleie og våre regninger, kjøper kaffe, kaker og AA-litteratur. Vi støtter vår krets, region og vårt servicekontor. Hvis ikke disse grunnstrukturene fantes, ville mange nye mennesker aldri få oppleve AAs mirakel.»

Tolvtrinnsarbeid er AAs livsnerve – å bringe budskapet videre til en annen lidende alkoholiker. Uten dette ville Fellesskapet visne og dø. Uansett, selv på den enkleste måte, krever den nødvendige kontakten mellom en alkoholiker og en annen en investering av tid og penger.

«La oss begynne med min egen sponsor, Eddy,» skriver Bill W. i boken *AA blir voksen*. «Da Eddy hørte hvor alvorlig min drikking var, bestemte han seg for å besøke meg. Han var i New York – jeg var i Brooklyn. Hans beslutning var ikke nok. Han måtte gå til *handling* og *bruke penger*. Han ringte til meg

og tok så undergrunnsbanen. Hele utgiften var ti cent. Akkurat der i telefonkiosken og ved telleapparatet til undergrunnsbanen, begynte penger og åndelighet å gli over i hverandre. Det ene uten det andre ville ikke ha blitt til noe i det hele tatt. Akkurat der og da slo Ebby fast det prinsipp at AA i handling krever at vi ofrer mye tid og litt penger.»

Betale regningen

«Hvordan passer så AA-tjeneste, verdensomspennende, regionalt og lokalt, inn i våre planer?» spurte Bill W. i en artikkel i oktober 1967 i AAs *Grapevine* og fortsatte «Hvorfor skal vi støtte disse tjenestene med penger?»

I følge Bill: «Svaret er enkelt nok. Hver eneste AA-tjeneste har til hensikt å gjøre mer og bedre tolvtrinnsarbeid mulig, enten det gjelder et møtelokale for gruppen, et service- eller intergruppekontor eller Hovedkontoret for verdenstjenesten. Tross alt er ikke disse dyre i drift. Dessuten er våre servicekontorer en absolutt nødvendighet for vår fortsatte vekst og for at vi skal overleve som Fellesskap. Deres kostnader er et felles ansvar, en forpliktelse som er jevnt fordelt på oss alle. Vårt bidrag til tjenestefunksjonene er egentlig, når alt kommer til alt, en erkjennelse om at AA, overalt, må fungere med full kraft. Vi bør alle, ifølge vår tradisjon om selvhjelp, være med på å betale regningen.»

Hvordan kan gruppene bidra?

For å støtte AAs nødvendige tjenester, ble det på Servicekonferansen (i USA/Canada) foreslått at hver gruppe, gjennom sin gruppesamvittighet, lager en bidragsplan som er tilpasset gruppas økonomiske situasjon.

Når gruppas utgifter er blitt betalt (som for eksempel husleie, kaffe, AA-litteratur) og en passende reserve er satt av til uforutsette utgifter, kan kanskje gruppa bestemme seg for å bringe budskapet ytterligere videre ved å sende penger til:

- Intergruppa, distriktskomiteer
- Selvhjelpen v/Servicekontoret

Hvem skal gjøre jobben?

«Paradokset i AA er at økonomisk uavhengighet og bidragene til Fellesskapet, som utelukkende kommer fra alkoholikere, ikke bare forsterker AAs betydning for hver og en av oss, men også stimulerer engasjementet i egen gjenreisning. AA er 'vår greie', fra gruppas kassabeholdning til årsoppgjøret på Servicekontoret.»

Penger har aldri vært en betingelse for medlemskap i AA. For å holde fast ved dette har alle AAs betrodde tjenere alltid hatt ansvaret for å informere gruppene og enkeltmedlemmene om verdien av Selvhjelpen og behovet for frivillige bidrag i hele vårt Fellesskap.

For å få en velinformert gruppesamvittighet, henvender mange av gruppene seg til sine kasserere, intergruppe- og distriktsrepresentanter for å få detaljert informasjon om økonomien i AA. Mange oppdager da at deltakelse på intergruppemøter og regionsmøter gir gode muligheter til informasjon om AAs økonomiske behov. Også på Servicekontoret er informasjon om AAs regnskap tilgjengelig for alle som måtte ønske det.

Bunnlinjen

«Nå som vi er edru i AA handler ordet 'selvhjelp' om å dele, mennesker, selvspekt, takknemlighet og hva vi er privilegerte til å gi – ikke ta – i materiell forstand.»

Fellesskapet har ofte støtt på problemer knyttet til penger, eiendom og prestisje i en eller annen form. Men gjennom klokskapen i syvende tradisjon har vi aldri måttet vike fra vår opprinnelige hensikt – å føre budskapet videre til den alkoholikeren som fortsatt lider – hvor hun eller han enn finnes. Dette er den grunnleggende virksomhet for Anonyme Alkoholikere, og for å forsikre oss om at AAs hånd forblir utstrakt må penger og åndelighet fortsatt møtes.

Og for dette er vi alle ansvarlige.

Spørsmål og svar om Selvhjelpen

Hva er en «fornuftig reserve»?

Alle forslag om gruppas fornuftige reserve bør være avhengig av lokale behov. En foreslått fornuftig reserve for Servicekontoret, intergrupper og lokale komiteer kan være alt fra en til tolv måneders løpende utgifter, avhengig av lokale behov.

Har Servicekontoret en «fornuftig reserve»?

AAs Tjenesteråd har etablert et reservefond. Dets viktigste oppgave er å sørge for nødvendige økonomiske midler til å opprettholde ett års drift, i tilfelle en uventet og kraftig reduksjon av økonomiske bidrag fra gruppene og litteratursalget.

Finnes en grense for hvor mye enkeltpersoner kan gi til Fellesskapet?

Ja, gaver mottas kun fra AA-medlemmer og maksimalt årlig beløp er kr 20.000,-.

Kan mennesker testamentere penger til AA?

Donasjoner i testament fra AA-medlemmer kan tas imot med inntil kr 20.000,-, men bare som et engangsbeløp.

Kan en gruppe ha for mye penger?

I tradisjon syv, den lange formen, sies det at: «Vi ser også med dyp bekymring på de AA-kassene som i tillegg til fornuftige reserver, fortsetter å samle til ikke nærmere bestemte AA-formål. Erfaring har ofte gitt oss advarsel om at intet så sikkert kan ødelegge vår åndelige arv som ørkesløs strid om eiendom, penger og makt.»

Hvem forvalter gruppenes bidrag?

• *Bidrag til Selvhjelpen forvaltes av Servicekontoret v/daglig leder som har ansvaret for at midlene brukes i samsvar med Servicekonferansens vedtatte budsjetter. Kontoret rapporterer gjennom året til Tjenesterådet v/finanskomiteen, og fremlegger revisorgodkjent regnskap for godkjennelse på Servicekonferansen.*

• *Andre bidrag, til for eksempel intergrupper og*

distriktskomiteer, blir forvaltet av kasserere og betrodde tjenere.

Hvordan kan enkeltmedlemmet bidra til Fellesskapet?

Hvert medlem kan gi inntil kr 20.000,- pr. år.

Finnes det andre former for bidrag?

Ja. Det finnes ingen øvre grense for bidrag som er samlet inn på landsmøter, treff, seminarer, konferanser etc.

Bidrar alle gruppene?

Nei. Bidragene er helt frivillige og en del grupper har helt enkelt ikke råd til å bidra etter at de har dekket sine egne utgifter. Utover dette finnes det grupper som, av en eller annen grunn, velger ikke å bidra til Selvhjelpen. Likevel vil disse gruppene motta de samme tjenestene fra intergrupper og Servicekontoret. De kan også bli registrert i den nasjonale gruppeoversikten, hvis de ønsker det.

I 2010 og 2011 bidro henholdsvis 44 og 42 prosent av alle registrerte grupper i USA til Selvhjelpen. Tilsvarende tall for 2013 i Norge var 64 prosent.

Hva brukes selvhjelpsbidragene til?

Sammen med inntektene fra litteratursalg og Boks 205-abonnement, går selvhjelpsbidragene med til å opprettholde den norske strukturen. I tillegg bidrar vi til AA verdenstjeneste. Regnskap og budsjett fremlegges og godkjennes på AAs årlige servicekonferanse.

Hva koster det å opprettholde vår norske struktur?

I 2013 var AAs totale kostnader ca. kr 1.800.000. Knappt halvparten dekkes av Selvhjelpen. Resten dekkes av inntekter fra litteratursalg og Boks 205-abonnement.

Min gruppe har ikke mye penger. Er det bedre ikke å sende noe i det hele tatt inntil vi kan sende et større beløp?

Når det gjelder å bringe budskapet videre er intet bidrag for lite. Bill W. snakket om vårt «felles ansvar»

for å støtte AA-tjenester, og dersom alle ventet til de hadde et «større» beløp, ville trolig ikke AAs regninger bli betalt.

Har Servicekontoret relevant informasjon til vår gruppe eller gruppas kasserer om hvordan vi skal håndtere gruppeøkonomien?

Nei, men inntil videre henvises det til «AA Guidelines on Finance» og brosjyren «The A.A. Group Treasurer» som finnes på www.aa.org.

Går ikke alle AAs penger inn i en pott? Med andre ord, når vår gruppe bidrar lokalt, blir da ikke også penger sendt videre til distrikter, intergrupper og Servicekontoret?

Nei. Hver AA-enhet – gruppe, distrikt, region, servicekontor – har ansvar for en spesifikk tjeneste, er selvstendig og er adskilt fra de andre.

Kan vår gruppe bidra med penger til medlemsbladet Boks 205?

Nei. Boks 205 mottar ikke bidrag fra grupper eller enkeltmedlemmer, men Boks 205 kan støttes ved å tegne abonnement.

Etter at gruppa har betalt sine utgifter og beholdt en fornuftig reserve, hvordan brukes det resterende beløp i henhold til gruppesamvittigheten?

Nedenfor vises noen forslag til fordeling av overskytende midler:

Hvis det er stor aktivitet i distriktet kan det være fornuftig med 60% til distrikt og 40% til Servicekontoret.

Ved mindre aktivitet i distriktet bør andelen til Servicekontoret økes.

Hvor skal bidragene sendes?

For bidrag til Stiftelsen Anonyme Alkoholikere i Norge (Servicekontoret):

Bankkonto 1503 35 37805

For bidrag til andre AA-enheter:

Ta kontakt lokalt med den aktuelle enheten eller distriktsrepresentanten.

De tolv trinn

- 1** Vi innrømmet at vi var maktesløse overfor alkohol, og at vi ikke lenger kunne mestre våre liv.
- 2** Vi kom til å tro at en Makt større enn oss selv kunne bringe oss tilbake til sunn fornuft.
- 3** Vi bestemte oss til å overlate vår vilje og vårt liv til Guds omsorg, *slik vi selv oppfattet Ham*.
- 4** Vi foretok en fryktløs og grundig moralsk selvransakelse.
- 5** Vi innrømmet, ærlig og utilslørt, våre feil for Gud, for oss selv og et annet menneske.
- 6** Vi var helt innstilt på å la Gud fjerne alle disse feilene i vår karakter.
- 7** Vi ba Ham ydmykt om å fjerne våre feil.
- 8** Vi satte opp en liste over alle dem vi hadde gjort vondt mot og ble villige til å gjøre alt sammen godt igjen.
- 9** Vi gjorde opp med disse menneskene, når det var mulig å gjøre det uten å skade dem eller andre.
- 10** Vi fortsatte med selvransakelsen, og når vi hadde feilet, innrømmet vi det uten å nøle.
- 11** Vi søkte gjennom bønn og meditasjon å styrke vår bevisste kontakt med Gud, *slik vi selv oppfattet Ham*, og ba bare om å få vite Hans vilje med oss og kraft til å utføre den.
- 12** Når vi hadde hatt en åndelig oppvåkning som følge av disse trinn, prøvde vi å bringe dette budskapet videre til alkoholikere og praktisere disse prinsippene i all vår gjerning.

De tolv tradisjoner

- 1** Vår felles velferd bør komme først. Personlig tilfriskning avhenger av enhet i AA.
- 2** For vårt gruppeformål finnes bare en høyeste autoritet – en kjærlig Gud, slik som Han kan uttrykke seg i vår gruppesamvittighet. Våre ledere er kun betrodde tjenere – de regjerer ikke.
- 3** Den eneste betingelse for AA-medlemskap er et ønske om å slutte å drikke.
- 4** Hver gruppe bør være selvstendig, unntatt hvor det gjelder saker som vedrører andre grupper og AA som helhet.
- 5** Hver gruppe har ett hovedformål: Å bringe AA-budskapet videre til alkoholikeren som fremdeles lider.
- 6** En AA-gruppe bør aldri gi garantier eller finansiell støtte, og bør ikke låne AA-navnet til noen beslektet organisasjon eller utenforstående foretagende, for at ikke penge-, eieoms- eller prestisjespørsmål skal avlede oss fra vårt fremste formål.
- 7** Hver AA-gruppe bør være selvhjulpen, uten bidrag utenfra.
- 8** AA bør alltid være ikke-profesjonell, men våre servicekontorer kan gjøre bruk av spesialutdannede folk.
- 9** AA bør aldri bli organisert, men vi kan opprette tjenesteorganer eller komiteer som er direkte ansvarlige overfor dem de tjener.
- 10** AA tar ikke standpunkt til utenforliggende spørsmål. AA-navnet bør således aldri trekkes inn i offentlige stridsspørsmål.
- 11** Vår kontakt med allmennheten er mer basert på å tiltrekke enn å drive propaganda. Når det gjelder presse, radio, TV og film, må personlig anonymitet alltid bevares.
- 12** Anonymitet er det åndelige grunnlaget for alle våre tradisjoner, som alltid minner oss om å sette prinsipp foran person.

De tolv begreper

- 1** Det endelige ansvaret og den høyeste myndighet for AAs Verdenstjenester bør alltid ligge i hele vårt Fellesskaps kollektive samvittighet.
- 2** AAs Servicekonferanse har for nesten alle praktiske formål blitt den aktive stemme og effektive samvittighet for hele vårt Fellesskap når det gjelder våre verdenstjenester.
- 3** For å sikre en effektiv ledelse bør hver del av AA – konferansen, Tjenestestyret og dets tjenesteforetak, personale, komiteer og ledere – gis en tradisjonell *Rett til å ta avgjørelser*.
- 4** På alle ansvarlige nivåer bør vi opprettholde en tradisjonell *Rett til deltagelse* som gir en stemmerepresentasjon som står i rimelig forhold til det ansvar enhver må utøve.
- 5** Gjennom hele vår tjenestestruktur bør det alltid være en tradisjonell *Rett til å anke*, slik at mindretallets mening blir hørt og personlige klagemål omhyggelig vurdert.
- 6** Konferansen erkjenner at initiativ og aktivt ansvar i de fleste verdenstjenestesaker bør ligge hos tillitsvalgte som er medlem av konferansen når de handler som AAs Tjenestestyre.
- 7** Charteret og forskriftene for Tjenestestyret er legale instrumenter som gir de tillitsvalgte fullmakt til å forestå og lede alle anliggender i Verdenstjenesten. Konferansecharteret er ikke et juridisk dokument; det hviler på tradisjon og gruppenes villighet til å støtte Fellesskapet via selvhjelpen.
- 8** De tillitsvalgte er de viktigste planleggerne og administratorer i større saker av økonomisk og generell betydning. De har det overordnede tilsyn med de enkelte foretak som er i kontinuerlig tjeneste, og utfører dette gjennom sine muligheter til å velge styremedlemmer for disse enhetene.
- 9** God ledelse på alle nivåer er absolutt nødvendig for vår fremtidige funksjon og sikkerhet. Hovedledelsen for Verdenstjenesten, som engang ble utøvd av grunnleggerne, må nødvendigvis tillitsvalgte påta seg.
- 10** Ethvert tjenesteansvar må ha en myndighet som svarer til ansvaret. Omfanget av slik myndighet må alltid defineres klart.
- 11** Tillitsvalgte bør alltid ha best mulige komiteer, styremedlemmer for serviceforetakene, ledere, personale og konsulenter. Sammensetning, kvalifikasjoner, innføring i arbeidet, rettigheter og plikter må alltid være gjenstand for seriøs oppmerksomhet.
- 12** Konferansen skal la seg lede av ånden i de tolv tradisjoner, være nøye med at den aldri blir sete for ødeleggende rikdom og makt. Tilstrekkelige operative midler og en rimelig reserve skal være dens forsiktige økonomiske prinsipp. Ingen av dens medlemmer skal settes i en stilling med ukvalifisert myndighet over andre. Alle viktige avgjørelser skal tas gjennom debatt, votering, og om mulig med enstemmighet. Dens handlinger skal aldri være personlig straffende eller gi anledning til offentlig strid. Den har ingen utøvende myndighet, og i likhet med det Fellesskap den tjener vil den alltid forbli demokratisk i tanke og handling.

AA-publikasjoner

Et utvalg av våre bøker og brosjyrer

Bøker

- Anonyme Alkoholikere – Storboka
- Tolv trinn og tolv tradisjoner
- De tolv begreper for Verdenstjeneste
- AA blir voksen
- Å leve edru
- Bills beste
- Kom til å tro
- Daglige refleksjoner
- Som Bill ser det

Tidsskrift

- Boks 205

Brosjyrer

Gjenreisning

- Dette er AA
- 44 spørsmål
- Passer AA for deg?
- AA-medlemmet – legemidler og andre stoffer
- Spørsmål og svar om fadderskap
- Er det en alkoholiker i ditt liv?
- Problem knyttet til annet enn alkohol
- En nykommer spør
- Nå som du har sluttet
- Hva gjør jeg nå?

For fagfolk

- AA som ressurs for legeyrket
- Kirkelig ansatte spør om Anonyme Alkoholikere
- AA i fengsler
- AA i behandlingsinstitusjoner
- Hvis du er fagmann... AA ønsker å samarbeide med deg
- Problemdrikkeren i arbeidslivet – AA-løsningen

Informasjonsvirksomhet rettet mot offentligheten

- AA i samfunnet
- AA i et nøtteskall
- Et medlems syn på AA
- Hvordan skal anonymitet forstås?
- Kort presentasjon av AA

Anonyme Alkoholikere er et fellesskap av kvinner og menn som deler sin erfaring, styrke og håp med hverandre for at de kan løse sitt felles problem og hjelpe andre å friskne til fra alkoholisme.

Den eneste betingelse for medlemskap er et ønske om å slutte å drikke.

Det er ingen avgifter eller kontingenter for AA-medlemskap. Vi er selvhjulpne gjennom våre egne bidrag.

AA er ikke knyttet til noen sekt, trossamfunn, politisk parti, organisasjon eller institusjon.

AA ønsker ikke å ta stilling i noe stridsspørsmål, verken støtter eller motarbeider noen sak.

Vårt fremste formål er å holde oss edru og hjelpe andre alkoholikere til edruskap.

© Anonyme Alkoholikere i Norge

Servicekontoret

Postboks 205, 0103 Oslo

Besøksadresse: Youngsgt. 11 inng. B

Bank: 1503.35.37805

Kontortid mandag–torsdag: kl. 10–14

Telefon 22 46 89 65

AAAs kontakttelefon: 911 77 770

(Mandag–fredag: kl. 11.00–15.00

og alle dager: kl. 18.00–22.00)

AAAs webside med oppdatert gruppeoversikt:

www.anonymealkoholikere.no



